

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

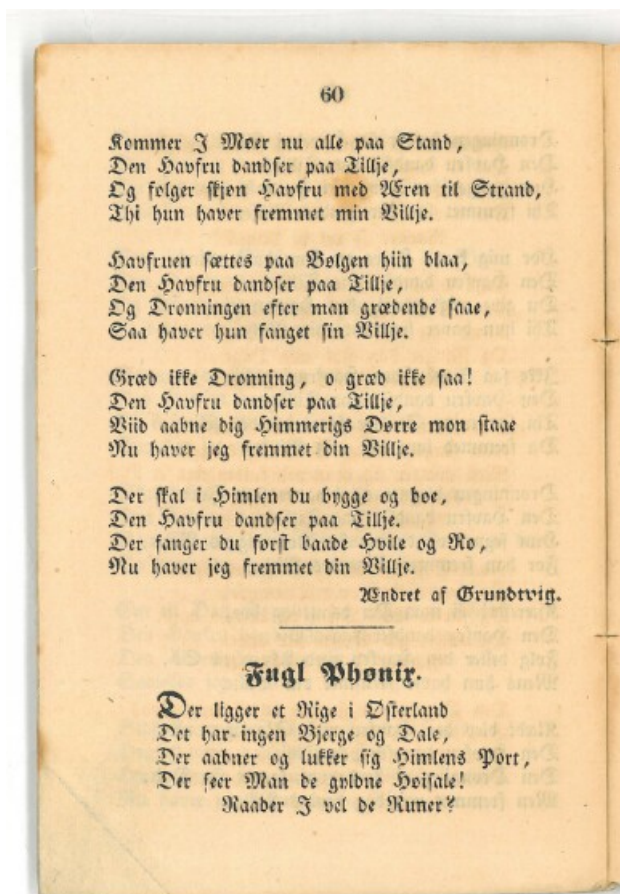
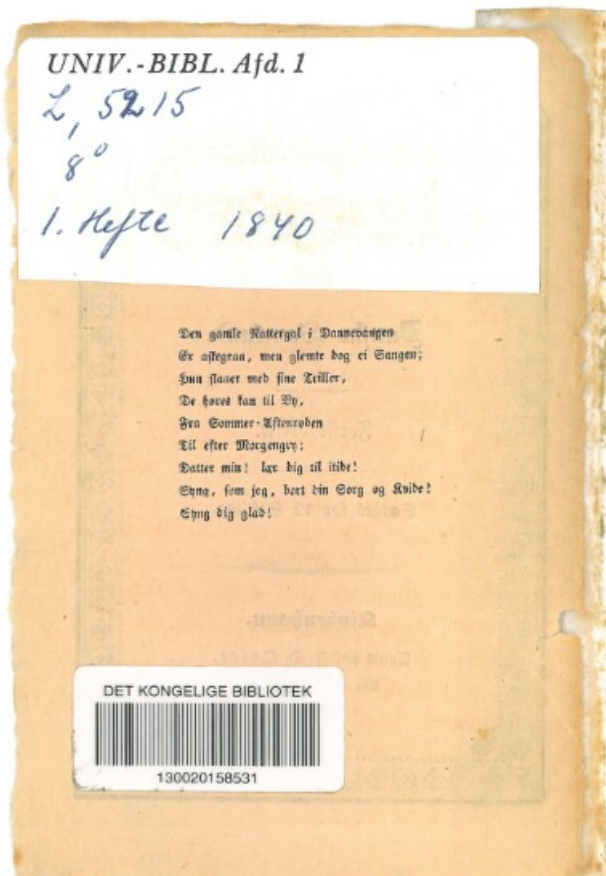
Titel: Fugl Phønix

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Fugl Phønix", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1840_656-txt-shoot-idm106/facsimile.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Der er ingen Vinter med Frost og Sne,
 Der er ingen Hundedags-Hede,
 Der falder ei Blomst og ei sælbes Lov,
 Der haver Fugl Phønix sin Nede.
 Raader I vel de Runer?

Fugl Phønix han er et Vidunder stort,
 Paa Jorden han haver ei Mage,
 Alene han boer i det fagre Land
 Og sjunger dog glad alle Dage.
 Raader I vel de Runer?

Om Natten han tier, men sover ei,
 Han serger, naar Solen sig delger,
 Men prøver sig brat ved fuldmangt et Bad
 I Ishavets rødmende Volger.
 Raader I vel de Runer?

Naar Stjerner dale i Dæmring sval,
 Da svæver han over Trætøppe,
 Og stirrer mod Østen og længes hardt
 Og ønsker gid Solen var oppet!
 Raader I vel de Runer?

Om Dagen han sjunger til Solens Priis,
 Saa lyder ei Luren for Helte,
 Saa listig er ikke den Jomfrurost,
 Som toner, saa Hjerter hensknelte!
 Raader I vel de Runer?

Saa lever Fugl Phønix i tusind Aar,
 De er kun som tusinde Dage,
 Da tynnes hans Vinger og saa hans Sind,
 Ham Alderen vorder til Plage!
 Raader I vel de Runer?

Da flyver han bort fra det faure Land,
 Til Norden, hvor Vintren har hjemme,
 Der synger han kun i den unge Vaar,
 Og dæmpet, men dyb er hans Stemme!
 Raader I vel de Runer?

Og naar han har sunget sin Svanesang
 I Bøgen, hvor Volgerne blaane,
 Da følge ham Storke til Solstiks-Land,
 For der skal han dvæle og daane!
 Raader I vel de Runer?

Der skjuler han sig i en Palmeskov,
 Og bygger fuldkonstig sin Rede
 Af alle de Urter, som dufte sødt,
 Ham trykker dog Sommerens Hede!
 Raader I vel de Runer?

Han synger ei længer ved Dagens Lys,
 Hans deilige Fiere de graane,
 Han slaar kun veemodig som Nattergal
 I Sten af den blegghvide Maane!
 Raader I vel de Runer?

Da kysser ham Straalen en Middagsstund,
Saa kysser Valkyrien Helte,
Den Gamle ei taaler sin Ungdoms-Tid,
Han maa i dens Luer hensemelte!
Raader I vel de Runer?

Tilsammen da smelte i Solfstiks-Land
Fugl Phoenix og dustende Rede,
Et Negosffer sødt siger høit i Sky,
Kun Aske da synes berneede!
Raader I vel de Runer?

Et Ug der dog findes som Aske graat,
Deraf skal end Levende fødes,
Af Skallen udkryber en Glimmerorm,
Dens Kaar skal med Tiden forsødes!
Raader I vel de Runer?

Lysormen sig nærer af Midnatsbug,
Den vorer i Nætter og Dage,
Omsider den spyder sin Ormeham
Og slagrer med Vingerne soage:
Raader I vel de Runer?

Mod Faderens vel er hans Vinger smaa,
Men Tegningen er dog den samme,
Som Marken saa grøn, og som Havet blaa,
Som Dagrodens Skyer i Flamme!
Raader I vel de Runer?

Den slagrer saalænge, den lille Fugl,
Til flove den kan over Skove;
Den vorer, til Faderens Navn og Stov
At løfte til Sky den tør vove!
Raader I vel de Runer?

Da samler den Unge med sønlig Hu
I Egget, hvor han er udklækket,
Sin Faders-Aske, ei kold endnu,
Med Palmer den godt var tilbækket!
Raader I vel de Runer?

Den unge Fugl Phoenix da over Hav
Sig svinger med Asken saa sage,
I Paradis-Landet kun er en Grav,
Som Solfuglens Stov kan modtage.
Raader I vel de Runer?

Da følge ham alle de Fugle smaa,
Som skabdes med Toner paa Tunge,
Den Sangfugles-Drot, som var sovet hen,
De kjænde paamp i den Unge!
Raader I vel de Runer?

De kan dog kun følge til Lyshavs Bredd,
Derover han flyver alene,
Istemmer med Gammen sin Faders Sang
Til dansse maae alle Graastene!
Raader I vel de Runer?

N. F. S. Grundtvig.

